

- 1 וכמו"כ היו במעמד ומצב של יורדי הים - שזהו הענין דקריעת ים סוף.
- 2 וכמו"כ היו במעמד ומצב של הולכי מדבריות - שהרי הלכו "במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב
3 גר" 41.
- 4 וענין זה נוגע גם לכאור"א מישראל במשך כל הדורות - כידוע⁴² שמ"ב המסעות מיצי"מ עד ירדן
5 ריחו כוללים את כל פרטי הענינים שאירעו במשך כל הדורות עד לימות המשיח, וכמו"כ ידועה תורת
6 הבעש"ט⁴³ שכל פרטי הענינים דמ"ב המסעות ישנם אצל כל אחד מישראל במשך ק"כ שנות חייו; והרי
7 כללות ענין המסעות הוא המשך הענין דיצי"מ - כדיוק לשון הכתוב⁴⁴ "כימי צאתך מארץ מצרים", ימי
8 לשון רבים⁴⁵, וכמ"ש "אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים"⁴⁶ - עד שבאים ל"ארץ טובה
9 ורחבה"⁸.
- 10 וכללות הענין בזה - שכדי לצאת מארץ מצרים, ולבוא לארץ טובה ורחבה, יש צורך בענין של נסים,
11 כדי להנצל מד' הענינים דחולה יסורים ים מדבר, שההצלה מהם היא בבחי' נס שצריך להודות עליו.
- 12 וענין זה מודגש ביותר בדורנו זה, דרא דעקבתא דמשיחא - הן בגלל שאז הסכנה שבד' ענינים הנ"ל
13 היא גדולה יותר, וממילא גדול יותר הצורך בענין הנס, והן בגלל שהולכים ומתקרבים לזמן דאתבא
14 צדיקייא בתיובתא⁴⁷, והרי ידוע החילוק בין צדיק לבעל תשובה⁴⁸, שעבודת הצדיק היא ע"פ טעם ודעת,
15 ואילו עבודת הבעל-תשובה היא "לדלג שור", שזהו כללות ענין הנסים.
- 16 וכדי לזכות להענין דיצי"מ והכניסה לארץ (שזוהי התכלית דיצי"מ) - הנה מהעצות לזה הו"ע העבודה
17 בדרך קבלת עול, שזוהי המעלה המיוחדת של נשי ישראל, בחי' מקבל בלבד (ולא משפיע), שהרי הנשים
18 היו מחבבות את הארץ, כמסופר בפרשת השבוע בנוגע לבנות צלפחד⁴⁹.
- 19 ובהמשך לזה - הנה גם הביאור בפירוש רש"י בפרשת השבוע, כנהוג לאחרונה, יהי' בענין בנות
20 צלפחד.
- 21 ה. הביאור בפירוש רש"י על הפסוק⁵⁰ "ויקרב משה את משפטן", "נתעלמה ממנו הלכה. וכאן נפרע
22 על שנטל עטרה לומר והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי. ד"א ראוי' היתה פרשה זו להכתב על ידי
23 משה, אלא שזכו בנות צלפחד ונכתבה על ידן" - שהכרחו של רש"י לומר ש"נתעלמה ממנו הלכה" (ולא
24 שעדיין לא שמע הלכה זו מהקב"ה⁵¹) הוא ממ"ש "ויקרב .. משפטן", ש"משפט" (ולא "דבר") הוא
25 הפס"ד וההלכה, ועכצ"ל שידע זאת כבר, אלא שנתעלם ממנו, וטעם הדבר - בתור עונש⁵² "על שנטל

העליונים לשמוע חידושי תורה מהתחתונים מה שמחדשים ומגלים תעלומות החכמה שהיו כבושים בגולה עד עתה כו", וכפי שמביא גם בקונטרס אחרון (ד"ה ולהבין פרטי ההלכות (קנט, ב)), ומוסיף שם גם מארז"ל שכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש נאמר למשה מסיני, כך, שלומדים זאת בהמשך אחד - אף שלכאורה סותרים הדברים: כיון שענין זה נאמר למשה מסיני, הרי זו הלכה ברורה, שכבר הוציאו אותה מהקליפות (וכן יש להקשות בנוגע למארו"ל עצמו - שכיון שזהו ענין שנאמר למשה מסיני, הרי התלמיד ותיק רק מגלה זאת, ולא מחדש) אך הענין הוא, כמבואר באגה"ק שם גופא שהענין דבירור ההלכות הוא בבי"ע, ולכן אין זה בסתירה להלימוד דמשה, שהוא באצילות, ששם הכל מבורר מלמעלה, שהרי "לא יגורך רע" (תהלים ה, ה. וראה לקו"ת במדבר ג, סע"ג ואילך), משא"כ לאחר שירוד לבי"ע ומתערב עם הקליפות כו', אזי יש צורך בבירור ההלכה כדי להעלות מהקליפות כו' (וכן הוא בנוגע לחידוש של התלמיד ותיק - שהוא בבי"ע, ואילו מה שניתן למשה - הרי זה באצילות). (52) במדתו של הקב"ה שהיא "מדה כנגד מדה" (פרש"י נח ז, יא, יא, ז. שלח יד, לו).

(41) עקב ח, טו.
(42) ראה לקו"ת מסעי פט, ב. ובכ"מ.
(43) ראה כתר שם טוב בהוספות ס"ל. וש"נ.
(44) מיכה ז, טו.
(45) ראה זהר ח"א רסא, ב (הובא באוה"ת נ"ך עה"פ סק"ז (ע' תפז)). ח"ג קעו, רע"א (הובא ברד"ה כימי צאתך תש"ח (סה"מ תש"ח ע' 159)).
(46) ראה לקו"ת שם פח, ג ואילך.
(47) ראה זח"ג קנג, ב.
(48) ראה לקו"ת דרושי ש"ש סה, א. ובכ"מ.
(49) פרש"י פרשתנו כו, סד. כו, א.
(50) פרשתנו כז, ה.
(51) אף ש"כולן נאמרו כללותיהן ודקדוקיהן מסיני" (ראה לקו"ש שבפנים הערה 5).
ולהעיר גם מהמבואר באגה"ק (סכ"ו) בענין בירור ההלכות, ש"ע"י עיון ובירור הלכה פסוקה מן הגמרא ופוסקים ראשונים ואחרונים, מה שהי' בהעלם דבר קודם העיון הלז .. מעלה הלכה זו מהקליפות שהיו מעלימים ומכסים אותה וכו'", "ולכן באים